

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 598. Gregorii Pap. Annus 9. Mavritii Imp. Annus 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

... Non ergo vultis, qui velle velle velle...

At quibus bonis Christi odore male olet, & factor suavitatem calidat, in malam partem istam animi submissio...

Solus mihi nuper dictis congruentia de immensa Gregorii humilitate ita apud Sophronium scripta...

lice subici si qua culpa in Episcopis invenitur, nescio quid Episcopos subditos non sit: cum vero culpa non exigit, omnes secundum rationem humilitatis aequales sunt.

Scipit quoque hoc anno Gregorius in eundem Eulogium alias literas, cum ille a Gregorio petisset Roma transmitti sibi Eusebii commentarium de Martyribus...

Dum in his esset Gregorius, hoc anno pace cum Agilulpho Rege Longobardorum diutius tractata sepius impedita, tandem vt ad tempus fides iniretur, obtinuit...

Quid (compello te) cum in his entandis, quae sunt Praedium & Praefectorum Dei sacerdotem occupatum vides, existimas, Num dices in Romanae Ecclesiae potestate fuisse illa loca...

VII. in Grae. li. 7. ep. 29. in. 1. REQUIRITUR LIBER VRSIBI DE MARTYRIBUS A GREGORIO.

VIII. PAX PRAEDII A SED NONDUM SUBSCRITIONE MVNITA. in Greg. li. 7. ep. 2. ind. 2. GREG. SOLICITVS DE CVSTODIA CIVITATVM.

Greg. li. 7. ep. 5. ind. 2.

Greg. li. 7. ep. 20. ind. 1.

IX.

CYRAT PONTIFEX TEMPORALIA ETIAM.

Sed nemo est inuentus, qui haec obiceret, vel prohiberet, cum posset. Felicit imperator ipse atque Exarchus Iulianus (vt saepe vidimus) in seculo in eum essent animo, nemo tamen aliquando de his actus est negotium ipsi vel leue facessere, quod iure facere certo scirent; adeo vt in regali sacerdotio Christi etiam eius hostes regiam venerarentur auctoritatem.

X. DE PROBANO ABBATE.

Greg. 9. 9. 97. 11. 104. 4.

Sed his missis, de Probo Abbate concilianda pacis eum Longobardis sequestre paucis agendum. Tantam in homine prudentiam sentit esse Gregorius, vt hunc ipsum prius fecerit Abbatem, quam monachum. Nam audi, quid ipse in libello oblato Synodo dicat: *Quendam autem die, dum inter alios ad obsequium Domini meo fuissent congregati, subito atque inopinato introire in monasterium, atque vt videri Abbatem debuisse suscipere praecipit. Sed de his ipse loquitur: Gregorius, qui de eo haec est locutus in Synodo: *Quadam die, dum de ornando monasterio, cui praesse dignosceris, cum nostris filijs tractarem, atque tunc aptam personam huic officio quaereremus: ex improviso te ingrediens, cordi nostro & eorum, qui nobiscum ad tractandum aderant, subito natum est, vt te illic Abbatem, Deo proprio, constitueri deberemus. haec de Probo reliqua vero de pace cum Longobardis, dicemus anno sequenti.**

XI.

Greg. 9. 7. 97. 11. 104. 1. c. Misereba. 10. 17.

Hoc anno perlatum esse nuntium Romam de victoria aduersus Sclauinos, siue Sclauos populos, testatur sanctus Gregorius in epistola ad Basilium. Quomodo autem haec se habuerint, ex Theopbane in Miscella sub anno vndecimo & duodecimo Imperatoris narrantur his verbis: *Indecimo anno Imperii Mauriani idem Imperator Priscum cum omnibus Romanis potentatibus ad Istrum flumen misit, vt Sclauinorum nationes transire prohiberet. Quo apud Dorofolium heuiste Garamus competit: qui legatus ad eum directus, calamitiam miserabat Romanis eorum dantibus belli. Priscus autem excusabat, quod non venisset aduersus barbaros beligeratum, sed quod ad Sclauinorum nationes a Principe fuerit destinatus. Audiens autem Priscus, quod Artagastus multitudine Sclauinorum ad praedandum discesserit, transiens Istrum media nocte inopinate Artagastum aduersus est. At vero Artagastus discrimine sensu, non modo consensu equo, sed saltem euasit. Romam multitudine Sclauinorum occisit, & Artagastus regione eorsa, praedam copiosam captam. Breuitatem per Tamerem direxerunt, & cetera. Iam magnum factam Constantinopoli his auditis, & Deo gratias hymnis actas afflatur. Porro qui haec de victoria aduersus Sclauinos Gregorium literis certiorem reddidit, idem etiam adiecit, complures schismaticos ad sanctae Ecclesiae Romanae communionem festinare: quomodo promulgaret de his edictum Imperator Mauritianus, ne schismatici inuiti cogentur ad Ecclesiae Catholicae communionem redire, vt ipse testatur Gregorius sequenti epistola ad Marinianum: quod quidem contra praedecessorem Imperatorem edicta aduersus schismaticos Donatistas saepe prolata, liquet fuisse ab Imperatore decretum.*

XII.

DE HERETICIS THESSALONICENSIBUS GREGORII EPIS. MENDI.

Greg. 9. 7. 97. 11. 104. 1.

Quem vero resipiscendum salus exhilarat, statim lapsus alligit. Ex eminenti enim, qua spe stat orbem, specula intuens sanctissimus Papa, duos in errorem lapsos hereticas prauitatis in Oriente conspicit, quos magna sollicitudine ad Catholicam fidei veritatem reuocare festinat. *Malum hoc in Ecclesia Thessalonicensi obortum dolens, literas ad dedit ad Eusebium eius Ecclesiae Archiepiscopum, vt antequam Iarius serper veniens, vel patrida abscondat membra, vel reuocet ad salutem. Lucas enim eius Ecclesiae presbyter vna cum Petro quodam praefecta fronte iactare non erubescerat, se non suscipere sacrosanctum Chalcedonense Concilium, quae tanta blasphemia graue intulit scandalum reliquis eiusdem Ecclesiae Orthodoxis, qui de his quae apud Romanum Pontificem fuisse videntur, cum ab Episcopo id negligi cernerent: quem accensis literis aduersus scelestos illos idem S. Gregorius exortauit.*

XIII.

Eodem quoque anno dilectione plenas officio saque literas idem Gregorius reddidit ad Dominicum Carthaginensem Episcopum, qui ex more reuerentia plenas & honoris obsequiis cumulat literas ad ipsam Grego-

rium scripserat, inter alia enim haec ad ipsum Gregorius: *Scientes praeterea, vnde in Africano priuilegio sumptis ordinatio sacerdotalis exordium, laudabiliter agitur, quod sicut Apostolicam diligendo, ad officii vestri originem praedicta reuerentia recurrunt, & probabili in eum assidue constantia permanet. Certum quippe est, quia vestra binari aditu, quae quid reuerentia ac deuotione ordinis sacerdotalis excedit. Quo iam anno Paulum & Episcopum Africanum accitauerunt, & innocentem indicatum, in suam Ecclesiam redire voluit, commendanda eunt Columbo in Numidia Episcopo, nec non Adeodato atque Lamentio Africanis Episcopis.*

De Iudaeorum etiam conversione Gregorius propensius hoc anno sollicitus, eis praefecisse, quibus potuit, officii minime desuit. Cum enim audiuisset in Sicilia Agrigentino territorio existerent Iudaeos conuerti vellet, Faustinum & Defensorem ad eos miros pergere & in illius opere iussit, vtque cum loci Episcopo conuersos gerere deberet, admonuit, & inter alia. *Huius inquit, autoritatem nosse praecipimus, vt omni occasione subiecta ad praedictum locum pergere, & desolatorum eorum tuum, Deo proprio, aduertentibus adiunare festinet. Quibus tamen filioque vel vestri videtur sollicitatem sustinere Paulem, & eius sine ad beatissimum Iohannem cognoscat, ne (quod absit) longum deo eorum reue possit amovet, cum fratre nostro consilio laudat, vt pariter ac ab illiusmodi quibus agitur aduersum iudaeos aut de demum, aut si celeberrima festiuitas sortibus occurrerit, eos amonuerit. Ita misericordia protegens baptizet. Quia & tempore qualitas propter eam, qua sibi imminet, cladem impellit, vt desidia eorum nulla debeant dilatare differri. Quosque prope ex eis pauperes, & ad vestrum sibi enodam non sufficere posse cognosca, vt vestrum, quam ad baptisima habeant, comparare volumus, ac praefere, & cetera.*

At vero sicut ad fidem conuerti volentibus Iudaeis ipse Gregorius omnibus subuenit officio, ita eos inuitos non esse cogendos, neque eidem negotium faciendum, hoc eodem anno scribens de iustem ad Ianuarium Episcopum Calaritanum g, admonuit. *Accident enim, vt neophytus quidam, nomine Petrus, sequenti sui baptisimatis die, cum faterello comparato in Iudaeorum synagogam iruperit, illicque eam commutauerit in Ecclesiam venendam in imagine Dei genitricis vna cum sanctissima Cruce collocauerit. Quod licet zelo quoddam, non tamen secundum scientiam factum Gregorius non laudans, in se inde ea, qua deceat, reuerentia sacram imaginem & Crucem auertit, & Iudaeis suam ipsorum reliqui liberam synagogam. De Iudaeis itidem non vexandis hoc idem anno alias dedidit reperitur litteras ad Panormitanum Episcopum.*

Hoc praeter anno idem Gregorius, quae Romanae essent Ecclesiae ex more curans, Defensorum officium in Vrbe auxit honore ac dignitate, vt sicut Notarii & Subdiaconi, itidem Regionarii essent: qui enim Regionarii dignitate & nomine augebantur, eisdem patebat adimere vt ad sacra simul cum Pontifice conuenerent, etiamque omnes septenario mystico numero designari, vt scilicet Notarii Regionarii septem, Notarii pariter Regionarii dicti totidem, similiter Subdiaconi, atque Defensores totidem essent numero. Hi absente Pontifice sedebant cum clero, praesente vero stabant. Est de his hoc anno data epistola sancti Gregorii ad Bonifatium i. Porro Regionarii numerum huiusmodi tantum erat praesentem, vt assisterent Pontifici in Ecclesia: cum aliqui licet praesentem Diaconos Regionarios, Notarios, Subdiaconos, & Defensores itidem Regionarios, alii complerent in Vrbe & in omni Ecclesia fuerint Diaconi, Notarii, Subdiaconi & Defensores. Infemebant ipsi Defensores pauperum pauperum defensionem & Ecclesiarum, multique se habebant ab ipso Romano Pontifice in diuersis praedictis, quibus & alia diuersi generis delegati consueuerunt negotia, docent eiusdem Gregorii praesens ad eosdem scripta epistola & Formulam autem Defensorum consuetudinis habes inter eiusdem Gregorii epistolas huius veris epistolam i.

CHRISTI GREGORII PAP. 9. 598. MAVRITII IMP. 13. 598. Sollicitus praeterea Gregorius, hoc anno concilio in monasterio conuocato, quod eum patri cogereur, & cetera. Societas & monasterii salus vt scilicet, quod dixit, & cetera. Notarii & Subdiaconi, atque Defensores totidem essent numero. Hi absente Pontifice sedebant cum clero, praesente vero stabant. Est de his hoc anno data epistola sancti Gregorii ad Bonifatium i. Porro Regionarii numerum huiusmodi tantum erat praesentem, vt assisterent Pontifici in Ecclesia: cum aliqui licet praesentem Diaconos Regionarios, Notarios, Subdiaconos, & Defensores itidem Regionarios, alii complerent in Vrbe & in omni Ecclesia fuerint Diaconi, Notarii, Subdiaconi & Defensores. Infemebant ipsi Defensores pauperum pauperum defensionem & Ecclesiarum, multique se habebant ab ipso Romano Pontifice in diuersis praedictis, quibus & alia diuersi generis delegati consueuerunt negotia, docent eiusdem Gregorii praesens ad eosdem scripta epistola & Formulam autem Defensorum consuetudinis habes inter eiusdem Gregorii epistolas huius veris epistolam i.

byterem litteras ignorantem. Sed qui ordinati fuerint coguntur discere. Qui vero diaconus, aut presbyter sacris litteris ignorans, & desuboles legere vel implere officium distulerit, & in Ecclesia ad omnia vitia non fuerit, ab stipendio revocandum, & invidendum, quoad usque carnatus impletur & defendat, quod esse cognoscitur. Ad quod erit in Ecclesia Dei, si non fuerit ad legendam exercitatus? Et si perseveraverit desuboles, & non vult proficere, mittatur in monasterio, quia non potest salutare populum.

Hac maxime pro Dei timore & modo disciplina canonica elegimus custodienda, vel tenenda, ut dum Missa celebratur nullus presbyter aut diaconus absque aliqua infirmitate, dum Missa perficitur, egrediatur de altario antea. Nec diaconus, aut subdiaconus certe, vel clericus, antequam Missa consummetur, alia se possumat exire. Quod si quisquam non implerit constitutum, presbyteri innotentur, ut videantur diaconos & excoendos & stipendio privandos, reliquos distinctione strictissima excoendandos.

Hoc regulatiter secundum priorum statuta canonum finitum est, ut in subdiaconis, quam ostiarii, & reliqui servitium S. Ecclesia conuictam absque vlla desidia implent, & senioribus vel ad officio subleuant. Quos contempserit sacre & adimplere, subdiaconos verbis corripiendos, & si non emendauerint, ab stipendio privandos, reliquos flagris coercendos.

Hoc itaque propter ampliandam fidei Catholicae disciplinam elegimus defendendum, vel tenendum: ut si qui viri ac mulieres diuinitores, quos dicit esse car agros atque fornicarios, in cuiuscumque domo Galis, Romani, Syri, Graeci, vel Indes fuerint inuenerit, aut quis ausus fuerit amodo in eorum vana carmina interrogare, & non publice hoc voluerit annuntiare: pro hoc quod presumpsit, non solum ab Ecclesia suspendatur, sed etiam sex anni vincta Comiti civitatis inferat. Illi vero, qui tali iriquitate repleti sunt, & sortis & diuinatione faciant, & populum prauaricando solocunt, vbi inuenti vel inuenta fuerint, seu liberi, seu serui, vel ancilla sint, grauisime publice suspendentur, & venundentur, & precia ipsorum pauperibus erogentur.

Ad nos peruenit quosdam de populo Catholicae fidei excoendos viti diem quintam feriam (qui & dicitur Iouis) multos excoendere, & operationem non facere. Quam rem pro Deo timore excoendos & blasphemantes, quicunque ab hac die prater festiuitates in eodie venientes ausus, vel ausa fuerit vacare, & operam non facere, si ingenuus est, aut ingenua, de Ecclesia repellendus, & sub poenitentia mittendus anno vno, & elemosina & meta satisfacta, ut eum Dominus ignoscatur, si seruis aut ancilla fuerit euentia flagella correati domino conuigentur, & ultra talia eos obseruare non permittant.

Migetius in Christi nomine Ecclesia Catholica Narbonensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Sedatus in Christi nomine Ecclesia Catholica Bituricensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Boetius in Christi nomine Ecclesia Magalensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Pelagius in Christi nomine Ecclesia Nemausensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Trigodinus in Christi nomine Ecclesia Agathensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Sergius * in Christi nomine Ecclesia Carcasensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Agrippinus de civitate Lotcha in Christi nomine Episcopus in hac constitutione inter fuit, hactenus Concilium Narbonense a nobis, h. c. ne petter, excoendos.

Hoc eodem anno defunctus est Guntherannus Francorum Rex religiosissimus. Quod ad temporis rationem pertinet: cum regnasse annos triginta tres tradant, qui res Francorum sine profectu, & consuetudine ipsam exiis, que superius dicta sunt, regnare cepisse anno Redemptoris quingentesimo sexagesimo quinto: plane ad hunc petuissent animum, dicere oportet. Defunctus sepultus est in Ecclesia S. Marcelli, quam maximo sumptu ipse edificauerat: qui & in territorio Segonum (ut idem testatur auctor monasterium quoque constituit, quod & reditibus auxit: Synodamque quadraginta Episcoporum collegit, ut ab eisdem in eodem loco sanctorum martyrum Agnuntium ordo psallendi institutus a sancto

CHRISTUS GREGORIUS PAP. 9. MAURITII IMP. 15.

byterem litteras ignorantem. Sed qui ordinati fuerint coguntur discere. Qui vero diaconus, aut presbyter sacris litteris ignorans, & desuboles legere vel implere officium distulerit, & in Ecclesia ad omnia vitia non fuerit, ab stipendio revocandum, & invidendum, quoad usque carnatus impletur & defendat, quod esse cognoscitur. Ad quod erit in Ecclesia Dei, si non fuerit ad legendam exercitatus? Et si perseveraverit desuboles, & non vult proficere, mittatur in monasterio, quia non potest salutare populum.

Hac maxime pro Dei timore & modo disciplina canonica elegimus custodienda, vel tenenda, ut dum Missa celebratur nullus presbyter aut diaconus absque aliqua infirmitate, dum Missa perficitur, egrediatur de altario antea. Nec diaconus, aut subdiaconus certe, vel clericus, antequam Missa consummetur, alia se possumat exire. Quod si quisquam non implerit constitutum, presbyteri innotentur, ut videantur diaconos & excoendos & stipendio privandos, reliquos distinctione strictissima excoendandos.

Hoc regulatiter secundum priorum statuta canonum finitum est, ut in subdiaconis, quam ostiarii, & reliqui servitium S. Ecclesia conuictam absque vlla desidia implent, & senioribus vel ad officio subleuant. Quos contempserit sacre & adimplere, subdiaconos verbis corripiendos, & si non emendauerint, ab stipendio privandos, reliquos flagris coercendos.

Hoc itaque propter ampliandam fidei Catholicae disciplinam elegimus defendendum, vel tenendum: ut si qui viri ac mulieres diuinitores, quos dicit esse car agros atque fornicarios, in cuiuscumque domo Galis, Romani, Syri, Graeci, vel Indes fuerint inuenerit, aut quis ausus fuerit amodo in eorum vana carmina interrogare, & non publice hoc voluerit annuntiare: pro hoc quod presumpsit, non solum ab Ecclesia suspendatur, sed etiam sex anni vincta Comiti civitatis inferat. Illi vero, qui tali iriquitate repleti sunt, & sortis & diuinatione faciant, & populum prauaricando solocunt, vbi inuenti vel inuenta fuerint, seu liberi, seu serui, vel ancilla sint, grauisime publice suspendentur, & venundentur, & precia ipsorum pauperibus erogentur.

Ad nos peruenit quosdam de populo Catholicae fidei excoendos viti diem quintam feriam (qui & dicitur Iouis) multos excoendere, & operationem non facere. Quam rem pro Deo timore excoendos & blasphemantes, quicunque ab hac die prater festiuitates in eodie venientes ausus, vel ausa fuerit vacare, & operam non facere, si ingenuus est, aut ingenua, de Ecclesia repellendus, & sub poenitentia mittendus anno vno, & elemosina & meta satisfacta, ut eum Dominus ignoscatur, si seruis aut ancilla fuerit euentia flagella correati domino conuigentur, & ultra talia eos obseruare non permittant.

Migetius in Christi nomine Ecclesia Catholica Narbonensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Sedatus in Christi nomine Ecclesia Catholica Bituricensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Boetius in Christi nomine Ecclesia Magalensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Pelagius in Christi nomine Ecclesia Nemausensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Trigodinus in Christi nomine Ecclesia Agathensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Sergius * in Christi nomine Ecclesia Carcasensis Episcopus in hac constitutione inter fuit & subscripsit.

Agrippinus de civitate Lotcha in Christi nomine Episcopus in hac constitutione inter fuit, hactenus Concilium Narbonense a nobis, h. c. ne petter, excoendos.

Hoc eodem anno defunctus est Guntherannus Francorum Rex religiosissimus. Quod ad temporis rationem pertinet: cum regnasse annos triginta tres tradant, qui res Francorum sine profectu, & consuetudine ipsam exiis, que superius dicta sunt, regnare cepisse anno Redemptoris quingentesimo sexagesimo quinto: plane ad hunc petuissent animum, dicere oportet. Defunctus sepultus est in Ecclesia S. Marcelli, quam maximo sumptu ipse edificauerat: qui & in territorio Segonum (ut idem testatur auctor monasterium quoque constituit, quod & reditibus auxit: Synodamque quadraginta Episcoporum collegit, ut ab eisdem in eodem loco sanctorum martyrum Agnuntium ordo psallendi institutus a sancto

* monasterium.

* locus de prauatus.

* Sergius.

XXIII. GYNTHI. RAMNI. REGIS OBTVS. c. Amen. de giff. Franc. lib. 3. c. 81.

a Greg. Tur. de glor. mar. l. 76.

Auro & reliquis Pontificibus probaretur, & teneretur a monachis monasterii sui. Etatidem Rex eundem martyrum studiosissimus, quorum reliquias penes se habere curavit. Quod vero accidit, cum ex monasterio sanctorum reliquias petiit, Gregorius Turonensis narrat his verbis: Cum autem Guntherannus Rex ita se spiritibus a-

XXXIII. SACRA- RVM BELLI QVIARVM LIBERAN- TYR A NAVI-BA- GIO.

XXXIII. Tunc presbyter cum vidisset se his studiis obriri, & summa videram isferam ex altis operi, extraxit eum a collo capulam, qua sanctorum corpora cominuat, vultu tumentibus influit, ac sancti- riam presulum clara voce ait, dicens: Ne peram in his studi- bus, virtutem vestram deprecor, martyres gloriosos: sed protinus qui inquit percutitibus prebetis auxilium, mihi, quos deo, decetiam saluti perire deponam, sic illis opprimite, ne forte ad latras optatum res- fidiat oratio deducite. Et hac dicens, vestante vultu decedentibus vultu ad litras cecidit. Hec ab ipso cognovimus presbytero. Ita Gregorius a nobis Guntherannus Regis maxime pii occasio- nis relata. Dum vero aliam Childerico Guntherannum reliquias regnum non video quomodo id fieri poterit, cum habita ratione annorum Guntheranni, ipsum Childerbertum ante eum ex hac vita migrasse oportuerit anno Domini, ut dictum est) quingentesimo nonagesimo sexto, ut ex litteris S. Gregorii Papae monstravimus datis primo ad Childerbertum, inde ad filios Theodobertum & Theodoicum Reges, qui tam successerant patri, eadem Indictione decima quarta.

I E S V C H R I S T I ANNVS 599.

GREGORII PAP. MAVRITII IMP. ANNVS IO. ANNVS 14.

I.

QVI ordine sequitur quingentesimus nonagesimus nonus Redemptoris annus Indictione secunda inscribitur, quo pax cum Longobardorum Rege transacta est, sed certe ad breve tempus spatium, nempe ad duos tantummodo annos: nam in epistola ad Innocentium anno sequenti data ita habet Gregorius: Sollicitudinem vestram diligenter nuncio relevamus, in qua ante cum Longobardorum Rege, ut nunciamus Martium futuram quartam Indictionis de pace, propitiantem Domino, convenisse. Quae fides inter ipsorum: quia idem Rex obisse postea nuntiatus est, licet adhuc habeatur incertum. At licet ad modicum spatium temporis pax inter- tus procurata sancta fuerit, pro ingenti tamen munere ab ipso Gregorio accepta est, ut saltem liceret respirare: pro quo gratias agens, ad Regem ipsorum has litteras dedit:

b Greg. l. 7. ep. 37. in 1. DE PACE FACTA CVM LONGOBARDIS.

c Greg. l. 7. ep. 41. in 2. II. LITTERAE AD AGILVPHVM DE PACE.

Gratias excellentiae vestrae referimus: quia petitionem nostram audientes, pacem, qua vestrosque paribus profuturam (sicut de vobis confidentiam habuimus) ordinavistis. Ex qua re excellentiae vestrae praesentiam & bonitatem valde laudavimus: quia pacem diligendo, vos Deum, qui ipsius est auctor, amare monstravistis. Nam si quod adesse gavilemus scire non fuisset, quid aliud agi debuit, nisi ut cum peccato & periculo partium, miserorumque viscerum, quos in labor vestro proficit, funderetur. Sed ut prodesse nobis eandem pacem, quemadmodum a nobis facta est, fontiam: paternamque salutantes, petimus, ut quoties se occasio dederit, Ducibus

vestris per dies saecula & maxime in his partibus constituta, vestra praesentia epistola, ut bene pacem fieri prorsus sum est, sicut in ceteris custodiam, & occasione sua aliquam non querant, vultus autem con- siderant, aut felicitate aliqua, aut iniquitate nati: quatenus voluntati vestrae amplius agere gratias valeamus. Letari vero praesentiam, sicut re vera hominum vestros in eo quo decem, sicut in- pimus: quia in sum fuit, ut viros sapientes, & qui pacem salu- Dea praesentia nuntiarum, cum christi & sicut & in- re dederunt. huc ad Agilolphum Regem Gregorius eadem ferme ad eius comitem Theodolindam Regi- nam d.

Verum non sicut Agilolphus Rex, iuravit Arnolphum Dux Spoleti, sed dolose visus est agere, qui ad pacem praestandum in iocis accessit. Veritas est tamen Gregorius dolos Longobardorum, ne sub inmolore verbis loco pacis bellum haberet: nam accipere, quid scilicet loco ad Theodorum Catarorem Ravennae & Indictione itaque, Arnolphum de servanda pace, non vii recessum tamen sub conditione, si sibi in quoquam excessu non fuerit, aut si nulla contra atrox exercitum ambulaverit, sacramenta praestare. Quod quia omnino iniquum & dolesum est, nos tanquam sicut non habemus: quia in aliquo parum facilem sibi excelsis, occidimus: & plus nos, si de eo si se non fuerim, decipat. Praesentia, si de vero, ad cum consilium idem Arnolphus contra eum, in iura- turare desepit. Et si contingit, ut recipiat, quam multum depre- cationem, nos in his partibus nullum remedium habere possumus: quia de nullo hostibus, de quibus suspecti monachos jamus, ad nos in posterum suspecti sumus.

Cognoscit per aeterna gloria vestra, homini Regi, qui hactenus missi sunt, in unum, ut in pacis debeat subscrivere, sed nos la- ter coram, quia Agilolphus & Basilio viro clarissimo tenentis hunc nos in beati Petri dextera ferret mutari, quatenus hoc perentiam Agilolphus negaverit, a subscriptione tamen abstinere perentiam: nemo, qui inter eum & excellentissimum filium nostrum domum Exarchum perentis sumus & multa, si quid forte clam scilicet fuerit, saltem in aliquo videamus, & nos in praesentia de hunc veniat: & si quia de futuro (quod alii) incertus fuerit, incipiam in iuramentum, quatenus nostra petitioni consensit non debet. Et ideo petimus, ut sicut & a praedictis filia vestra excellentissimam- pessimas, gloria vestra, in qua nobis claritate vultu est, ut agat, quatenus antequam homines ipsi ab atrox reventur, sed eis sub festinatione scripta et annuntiat, qua tamen ad nos depre- tur, in quibus in praesentia, et nos subscrivere non petant. Sed si- tantum est, gloriosum fratrem nostrum, vel de Episcopo vultu, ac certe Archidiaconum subscrivere faciemus. huc de pacis causa Gregorius, ex quibus admiraberis viri in gredidit- gortis industrium, atque prudentiam deterriti con- iunctam.

Quid ad hunc inter haec sit, licet historia nihil proliam constat tamen ex litteris S. Gregorii mensis Iulio data- plam adhuc ingenuisse sub gladio barbarorum, dum scri- bens ad Eulogium Episcopum Alexandrinum haec habet: Peto autem, ut pro me curas vestrae sanctitatis oraretis: quia & polagra doloribus, & barbarorum gladius, & curam afflic- tibus in ea parte premor, haec tenus Gregorius, atque facti de- bus hoc anno cum Longobardis transactis.

Hoc eodem anno accusato a suis Episcopis Primas provinciae Bizacena in Africa, de eo sententiam fecit Gregorium Papam Imper. voluit, ut pro ad quem pertine- nere omnium totius orbis Episcoporum iudicium non ignoraret. Sed monemus lectorem, deceptum errore b- ritarium, vel quisquis fuit, qui in titulo posuit hanc cau- sam fuisse Episcopi Constantinopolitani: deceptum ni- mirum, quod legit Episcopum Byzantenum, pro Bizaceno, sicque putavit hunc fuisse Episcopum Comitatum- nopolitannum, nesciens plurimum dissete Byzantium a Biyacio in Africa civitate, a qua denominata est provincia Bizacena. Sed quid accidit: Perfolto auro, per Imper- magistratus controversia sopita est. Sunt de his litem- re ipsius Gregorii ad Iohannem Episcopum Syracusa- num, in quibus haec de his habet. Causam tamen, de qua agitur, nec dum sanctitas vestra scilicet accepit, de quodam eum crimine Bizacena prius fuerat accusatus, & pmissum Imperator eum iuxta statuta canonica per nos vellet

... Sol... ...

Hoc item an... ...

... Hoc quare pariter... ...

... Non modicum G... ...

... Non modicum G... ...